

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 503/2018
26.04.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела проневера из члана 251. став 1. Кривичног закона Републике Србије (КЗ РС), одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв 261/17 од 23.11.2017. године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж1 4/18 од 20.02.2018. године, у седници већа одржаној 26.04.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв 261/17 од 23.11.2017. године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж1 4/18 од 20.02.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв 261/17 од 23.11.2017. године, одбијен је као неоснован захтев осуђеног АА за понављање кривичног поступка на основу члана 473. став 1. тачка 3), 4), 5) и 6) ЗКП у кривичном предмету Општинског суда у Лесковцу К 938/06 окончаног правноснажном пресудом Општинског суда у Лесковцу К 938/06 од 12.09.2007. године.

Решењем Вишег суда у Лесковцу 11Кж1 4/18 од 20.02.2018. године, одбијена је као неоснована жалба осуђеног АА, изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Кв 261/17 од 23.11.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео окривљени АА „због повреде закона на његову штету“, са предлогом да Врховни касациони суд „донесе пресуду по закону“.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члан 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени АА лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног АА, недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић